

Csáky Károly

Könyörgés II.

Én Istenem,
csak egy esélyt
adj még
nékem,
szent nevedet
hadd dicsérjem
úgy mint régen,
aggódó gyermeke
beteg édesanyjának,
ki tisztelője maradt
örökre
Máriának,
fiát sirató
égi anyánknak.

Tudom,
nagy a te irgalmad,
megkegyelmezel
a hozzád folyamodóknak,
s erőt adsz
a szenvedőknek,
kik téged
már megismertek.

Gyónás üzenettel

Bocsáss meg
asszony,
hogy tested
templomába
bűnősként beléptem.

Ó,
hányszor mondtad:
mi ketten
összetartozunk,
testtel és lélekkel
csak eggyé válhatunk.

Most
egyedül
Isten ege alatt
újra teremtem
magamat
meg
szerelmünket;
hiányodból
építem
a reményt.

Tudom,
te velem vagy
e nehéz munkában,
lelked beragyog
minden szegletet,
erőt ad
mulasztásaink
pótlásához.

Mózes nyomában

Atyám,
én láttam
csipkebokrodat
a sivatag
kék ege
alatt.

Igaz,
nem lángolt
már az,
de maradt
a világos-
Ság,
s te így is
jelen voltál.

Mert
a gyökér
örökké él,
és kihajt az ág,
lészen belőle
rózsa meg túske,
hogy leboruljon előtte,
kinek hullik
kintól s örömtől
a könnye;
szemét fordítsa
rejtekező
lángnyelvek felé
bűnös és feloldozott.

Arcom
kitakarom
most
színed előtt,
hadd piruljon,
ha kell
a dőlt vitorla
kormányosa.

Egy gyermek hálát rebeg

Mindenség Ura,
Teremtője
és gondviselő
Atyja
a létezésnek,
köszönöm neked
életem
valamennyi napját.

Köszönöm a szenvedést:
a kudarcot,
a megaláztatást,
a nélkülözést
s a mellőztetést,
mert
bölcsebbé
tettek
ezek.

Köszönöm az áldást,
a sikert,
az örömet
meg a vigaszt,
s már tudom,
ezek csak
óvatosságra
inthezik
gyermeked.

Kimondom hát
én is:
e földi bajok,
kínok
és bánatok
öröme válthatók,
ha hisszük,
hogyan
te vagy
az Ige,
mely nálad van,
s a gyökerek
tőled
erednek,
hozzád
vezetnek.

Csatáné Bartha Irénke

Apostoli hittel

(Cs. Varga Istvánnak a 70.-re)

Dicsfényben áll, ki ma téged ünnepel,
s tenger baja közt is hinnie kell,
mit tanítottál: az istenit, a jót, a szépet,
megőrizni az utánunk jövőknek.

És építeni templomot, várat, iskolát,
ahogy rakni segíted példáddal falát,
s meghallani a lélek félrevert harangszavát.

Gyújtatlan gyulladni hited szerint,
ha szorongat az élet, nem lehet veszendő
az ige, a tett, mert aki bátor,
a romokon is építhet jövőt...

Hirdeted az apostoli szót hévvel, hittel,
teli torokból, hogy süket
fülekhez is jusson el,
nem tessék-lássék mímeléssel.

Minden szent szenvedésből
részed kivetted,
gyarlóságaink fölé biztatón
koszorút emelsz hitünkre.

Diadalt ül most a szeretet szivárványa,
annyi fénytelen nap után állj alája,
ha Isten lábnyomát megtaláltad,
hidd el semmi sem volt hiába...!